

מארילין מונרו לפתע להצטלם בסידרה

האם היא רצתה שתזכור אותה כך?

כל הלאומים, שהעריצוה ואהבוה בחייה?

היו מעותמים מצחוק יתר על המידה. היא פסלה צילומים אלה בהטביעה עליהם שרריות עמוקות. השאר — אושרו. מה היתה בדיוק כחנתה בצילומים אלה? את התשובה על שאלה זו נטלה עמה על קברה. אולם היתה כחנתה כאשר היתה, ועל כך עדיין נחלקות הדעות, אין ספק שמריילין לא התכוננה כלל שהתמונות תופענה בצורה בה הופיעו השבוע.

כי כל צילומי העירום שלה, אלה שאושרו ואלה שנפסלו על ידה גם יחד, פורסמו ברבעון אמריקאי מיוחד במינו — ארוס. זהו רבעון מהודר, יוצא לשוק ואינו נמכר בחנויות הספרים, אלא נשלח למינויים בלבד, במחיר של 10 דולר החיברת.

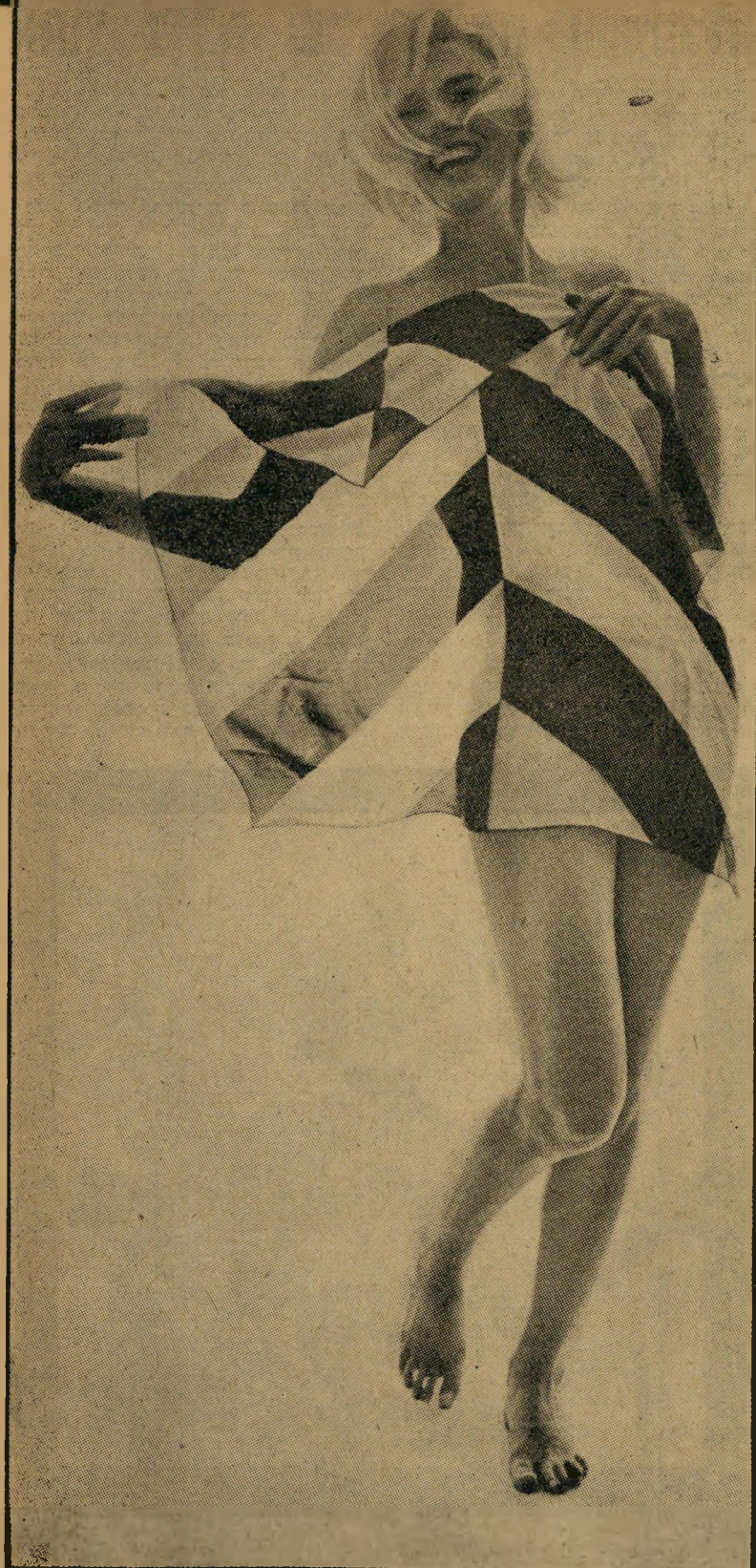
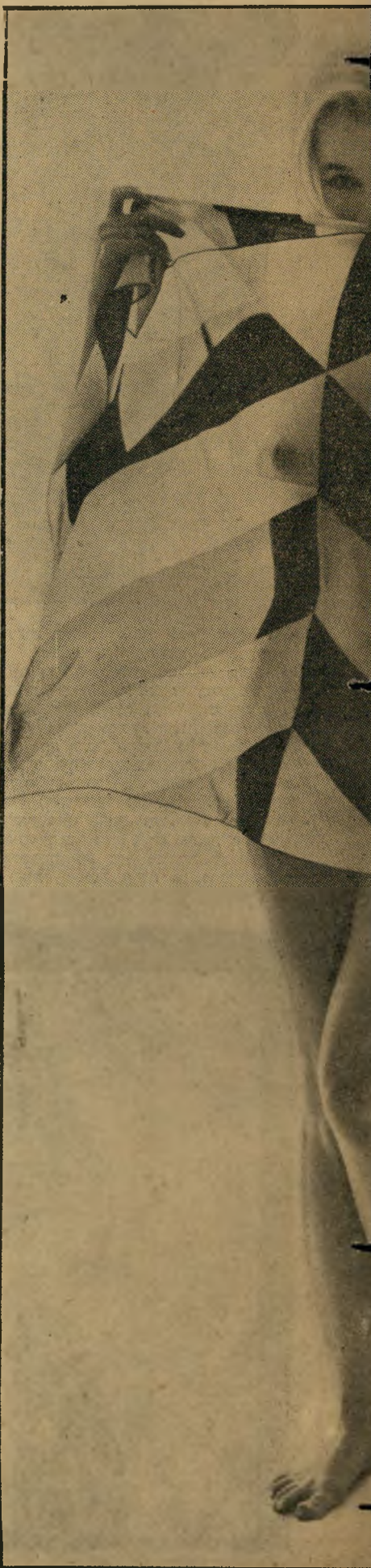
החוברת עצמה שצורתה מפוארת והחומר שבה נדפס באותיות זהב על גבי נייר משובח, אינה אלא פרסום פירנוגואפי יקר שנועד לאנשים עשירים. כדי ללמוד על טיבו של איתן כתב עת שפירסם את תמונותיה של מריילין, די לעבור על רשימת נושאי המאמרים המתפרסמים באותו גיליון עצמו.

בין הנושאים הנידונים בהרחבה בגיליון הארוס: רפורטגיה, כתובה בידי אשה, בשם "קניתי אמצעימניעה מדגדגים ביפאן"; שני מאמרים ארוכים על הבלשנות של אברי הדי מין הנשיים הכוללים בין השאר גם את המינוח העברי התנכ"י וגם את העברי החדש, מאת ד"ר ליאו קאנר; תפריטי מאכלים המועילים להגברת כוח-הגברא; שירים פורנוגרפיים של משורר סקוטי ידוע; כתבה מצולמת אודות גלויות דואר צרפתיות פורנוגרפיות מראשית המאה; מאמר על חיי המין של נאפוליאון וסקירה על "בית" הזונות באמנות הדורות. המעניין שבחוברת הוא שכמעט כל הכותבים בה ומוציאיה לאור הם בעלי שמות יהודיים מובהקים. בין השאר ניתן למצוא גם שתי רשימות מפרי עטו של מחבר הנושא שם ישראלי מובהק — דויד בראילי.

★ ★ ★ "הרבה אנשים אהבו אותה"

ראה שהצלם, שצילם את מריילין בסידרת תמונות העירום הבלתי-רגילות, ששה שבועות לפני שהתאבדה, מסר את התמונות דווקא לפרסום בחוברת זו, מבלי שמריילין בחייה התכוננה לכך. אולם השאלה שנשארת עדיין סתומה היא: מדוע הצטלמה מריילין בצורה זו ערב התאבדותה, כנראה בשעה שתוכנית ההתאבדות כבר התגבשה בכוחה? האם היה זה כפי שטענו אחרים, בשל מצבה הנפשי המעורער? או, האם היה זה, משום שבאופיה לא השתנתה כלל מאז גוב' שה אשיותה בשורה ארוכה של מאורעות

הופיעה בצורה אחרת. כמה מהצילומים לא מצאו חן בעיניה, אם מפני שנראו קמטים בפניה, או משום ש-

ל-נצח!

רו, מעניינים הם ודקא המניעים ההכרתיים שלה ולא התה-הכרתיים. שכן, אם לצאת מתוך הנחה שבתקופה בה צולמו צילומי עירום אלה היתה מריילין שרויה כבר בהלך רוח של התאבדות, דבר המסתבר מתוך ראיון שהעניקה בתקופה זו לעתונות בו העלתה את רעיון ההתאבדות, היתה לתמונות העירום מטרה מסוימת ל-גביה. יש לזכור את המצב הנפשי בו היתה מריילין שרויה באותו זמן. אחרי תקופה ארוכה בה לא הופיעה בסרטים, ניתן לה סוף סוף תפקיד שנועד להחזיר לה את עטרת הכוכבת. לצורך זה הסכימה אף

הסופר האמריקאי מוריס זולוטוב אמר אודותיה: "ההמצאה הגדולה ביותר של מריילין היתה, ששיחקה אשה מינית בגלוי לב, תאוותנית ומעונינת בגברים בגלוי לב, מבלי שהיתה רעה, מסוכנת או הרסנית. היה ביכולתה לחדור לשטח המסוכן ביותר מבלי שיתעורר הרושם שהיא מושחתת מבחינה מוסרית." ניתן אולי למצוא הסברים פסיכולוגיים מעמיקים למניעים המביאים אשה להצטלם בעירום, כי בדרך כלל שוכנים המניעים ה-אמיתיים מעבר למניעים הגלויים של כסף ופירסומת. אולם במקרה מיוחד זה, של צילומי העירום האחרונים של מריילין מוני-

סבל ואימה שחלפו עליה בילדותה? על כל פנים לא היה זה מעשה של נערה קלת-דעת וחסרת-מעצורים המתהוללת להנאתה. אמר עליה המבקר הידוע ריצ'ארד הסט הבן: "ככל שחלף הזמן מתברר לנו יותר ויותר, ששיא הטרגדיה של מריילין מונרו היה בכך, שלא ידעה מעולם כמה אהבו אותה הבריות." אמר המשורר האמריקאי הלא-מי קארל סאנדברג: "חי אלוהים, היו הרבה אנשים שאהבו אותה. לא היו לה למאריילין מונרו, יומרות..." הספיד אותה הבמאי יהושע לוגאן: "מעטים הם בני-האדם שהעריכו אותה בצורה כל כך לא-זכונה כמוה עצמה."